ΤΣΟΡΛΟΥΛΟΥ
ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου: Κωνσταντινούπολις Αθῆναι 1962 τ. Β! σ. 450 ι

Ἡ σελὶς 450 ἐλλείπει ἐν τῷ τόμῳ ἐξ οὗ ἡ παροῦσα ἀντιγραφή

.....

Θαυμασίως περιέγραψεν ὁ Βολταῖρος, καλέσθαι τὸ ὄνομα τοῦ Τσόρλουλου - Ἀλῆ - Πασσᾶ ἱστορικὸν ἐν τύρῳ.

Νομίσας ἀσύμφορον νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσίας ὑπὲρ τοῦ Καρόλου, ὅστις εἶχε καταφθάσει διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ κόμητος Πονιατόβσκη νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν μητέρα τοῦ Σουλτάνου, μὴ ἐπιτυχὼν νὰ πείσῃ τὸν πρόσφυγα βασιλέα, τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι, διὰ τὸ ἀνεύδοτον τοῦ χαρακτῆρος τοῦ, ἐπενόμασαν Δεμυρμπὰς (σιδηροκέφαλον), νὰ ἐπι[illegible] ἄνευ σφαλεύματος εἰς τὰ ἴδια· καταφρυχ[illegible] πάσιν ὑπὸ τοῦ [illegible] Σολιχδάρη [illegible] ἐνεκόλει αὐτῷ δόλ[illegible] ἀνέπραξεν εἰς τὸν κάμον τοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Σουλτάνου, ὁ δὲ διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ πρώην Μουφτῆ, ἐπαύθη τῇ 15 Ἰουνίου 1710.

Τὸν διεδέχθη ὁ Νουσουμὰν - Κιοπρουλῆ - Πασσᾶς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρχὴ Δημώδους

« Τῆς Ἰσαιάδης ἐνδυστικίως ἡ ἀγνειά (présence d'esprit) ἐσα- Σ. Δυβανιώτ
ραξήματα ἐσαρέχουσιν ἡμῖν καὶ ἄλλας Βεζίρας, καθ' ὅσον Κανέλλης
καὶ αὐταὶ ὡς προφέρουσιν ἔναν διήγησιν. Ἐστὶ δὲ Βεζίρα, φέ- Τ. χ. σ 202
ρωσιν, ἐσαρξάμενον - ἀφ' ἑαυτοῦ, δὲν ἐστὶ ξέβαν λόγια ἐξ
δὲ τ', ἐρωτᾷ δὲ τὸν, ἀφοῦ ἐσας διακόσια βιωτία ἐκεῖνον καὶ
ἔχετε δόλε ζουμπᾶ, ἐκέρδεσεν, ἀλλ' χαρίζῃ ἕνα ἐκεῖνον δα
ημίσεα. Καὶ ἐκεῖνος δέξις, ἔκραν αὐτά, δα ἀποθάνων. Ἀφ' ὁ ἐρώτη
σεν ἀλλ' ἔχεν κἄτος δὲ αὐτὸ βαγαθία ἢ ἐν ζωῇ σκαραβάτην
ὀχληκρεμάν, δα οὐσία ἔχεν ἀγνειά ἑκατοντάδων βιωτίων,
ἢ κάλεσε δὸν ἐκεῖνον, ὁρκίζεται ἀφ' ἑαυτὸν ἐκεῖ δὲ ἐκαν-
δῆς. Καὶ ἐκεῖνος ἀφ' ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐ διεκδικήσῃ ἐκεῖνο
αὐθαίρετα, ἀκόμα μὲν δὲν ἐκεῖνος ἀπὸ ἐκεῖνο, δὸν ἐκεῖν-
δα, ἀκόμα ἐκεῖνος ὁμως αὐτὸν ἢ δὲν ἀκόμα ἐκεῖνος προσέβαλεν ἐκ
δὸν Βεζίρα, ὅτι αὐτὸς ἀμφιβάλλει ἀπὸ ἐκεῖνος, πρώτος
δὸν ἀκόμα ἐκεῖνα, διὰ δὲν ἔχε ἐκεῖνο ἀλλ' δὲ βαγαθία δὲ ἐκεῖ-
χε ἢ σκαραβάτης. Ἐκεῖνος δὲ ἐκεῖνος ἀλλ' διὰ βάβας κάπως
ὁ ἔκραν ἀφ' ἑαυτὸν ἐκεῖνα ἐκεῖνα, δὲν θέλῃ ἐκεῖνα δὲ δῶ ἐκεῖνο.
δὲ ὁ Βεζίρης ἐξέδωκε δὲν ἔξης ἀποφάσεν: Ἐκεῖνος ἀκόμα ἐκεῖ-
γε ἀλλ' ἔχασι βαγαθία ἐκεῖνον 200 βιωτία ἢ κάλεσε ζωῇ ἐκεῖ-
δῶν, ὁ δὲ ἔκραν ὁρκίζεται ἀλλ' δὲν πῆρεν ἕνα βαγαθία ἐκεῖνον 200
βιωτίων. κάποιος ἐκεῖνος ἀλλ' βαγαθία 200 δὲν ἔκραν δὲ ζωῇ ἐκεῖνα. Δοκίμασεν δὲ-
δες μέναν ἐκεῖνος ζωῇ δὲν βαγαθία μέναν δὲν ἐκεῖνα, ὁ δὲ ἄλλος
ἀφ' ἐκεῖνος δὲ βαγαθία μέναν 200 βιωτίων, ἦταν ἐν διαμονῇ
40 ἡμερῶν δὲν ἐκεῖνος ἔκραν ἐκεῖνα δὲ ἐκεῖνο ζωῇ ἐκεῖνο ἀποθάνῃ. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ